

РЕШЕНИЕ

№ 283

гр. София, 05.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 08.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5941** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 13825/04.06.25г на В. П. П. от [населено място] и с проц.представител адв. А. против Заповед № РТР25-РД56-144/28.05.25г на Кмета на район „Т.“-СО.

В жалбата се сочи, че Заповедта е проц. и мат.незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ и решаване на спора по същество или връщане на преписката за ново произнасяне от органа, претендират се разноски. Твърди се, че:липсват мотиви, като не е съобразена разпоредбата на чл.119 ал.3 от ЗЗ и чл.3 ал.1 и чл.12 от Наредбата; пропускането на инструктивния срок по чл.7 ал.2 вр. чл. 8 ал.2 от Наредбата не е основание за отказ - нито по ЗЗ, нито по Наредбата/д.№ 3603/17г на ВАС/, но дори срокът да е преклузивен- въвеждането му с Наредбата противоречи на чл.119 ал.5 от ЗЗ; органът е следвало да провери единствено дали са спазени чл.3 ал.1 т.1-5, чл.5 и чл.6 от Наредбата, като не е налице хипотезата на чл.12 ал.1 от Наредбата; заявлението е подадено в Змесечния срок по чл.14 ал.7 от ЗСП. Претендира се и нищожност на Заповедта- като издадена от лице без делегирани правомощия. В съд.заседание адв.А. поддържа жалбата и сочи, че са налице условията на чл.3 от наредбата и разходите са допустими, като за предходните периоди са били възстановени от Кмета на СО. В писмени бележки се позовава и на д.№ 582/14г, д.№ 8349/14г и д.№ 3755/18г на ВАС, съгл. които сроковете не преклудират субективното социално право.

Ответникът Кмет на район „Т.“-СО не се представлява в съд.заседание. В писмени бележки на

юрк. В. жалбата се оспорва като неоснователна и недоказана, като се моли за отхвърлянето ѝ. Твърди се, че още в заявлението си жалбоподателката сама е посочила, че е пропуснала срока/поради раждане на второто ѝ дете/. Заявленията се приемат през инф. система ИСОД3/отворена денонощно месец преди изтичане на срока/, както и на място и по ел. път. Съгл чл. 8 ал. 2 от Наредбата, срокът за подаване на Заявлението е изтекъл на 05.09.24г, като то е подадено на 16.09.24г.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц. легитимация, срещу инд. адм. акт по см. на АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателката П. е майка на детето С. Г. П./роден на 05.12.21г/, като на 16.09.24г е депозирала по ел. път Заявление вх. № РТР24-ОД-2/16.09.24г за изплащане на компенсация за направените разходи за заплащане на такси в ЧДЯ „Терекс“/район „В.“-СО/, за периода м. 08.24г и м. 09.24г/л. 44/. В Заявлението е посочено, че на 24.08.24г жалбоподателката е родила второто си дете и поради периода на възстановяване не е успяла да подаде Заявлението в срок, като моли за разбиране по тази лична ситуация. Със Заявлението са представени и фактури и банкови бордери за платените такси за ЧДЯ за м. 08.24г/980лв/ и м. 09.24г/500лв/. По Заявлението е постановена обж. Заповед № РТР25-РД56-144/28.05.25г на Кмета на район „Т.“-СО, с която се отказва изплащане на компенсация на осн. чл. 7 ал. 2 вр. чл. 8 ал. 2 от Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от дър. бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждане, възпитание и обучение на децата, които не са приети в общински детски ясли или яслени групи в общински или държавни детски градини поради липсата на свободни места, за периода м. 07.24г и м. 08.24г. Видно от мейла, с който е изпратено Заявлението/л. 43/- в него се сочат за компенсация м. 07.24г и м. 08.24г/л. 43/. Органът приема, че Заявлението е следвало да се подаде до 05.09.24г, а е депозирано на 16.09.24г, поради което е просрочено и е постановен отказ по Заявлението. Заповедта е постановена на осн. Решение № 10349/25.03.25г на АССГ, влязло в сила на 11.04.25г. Заповедта е връчена на 29.05.25г, жалбата е от 04.06.25г.

Със Заповед № РД09-1044/28.04.25г на Министъра на образованието и науката е определен максимален месечен размер на компенсация - 580лв, считано от 01.03.25г.

По преписката е представена и фактура за разходите за м. 07.24г /960лв/.

По същото Заявление е била постановена предходна Заповед № РТР24-РД56-320/25.09.24г на Кмета на район „Т.“-СО/поправена със Заповед № РТР24-РД56-320/25.09.24г/, с която е отказано изплащане на компенсация за м. 07.24г и м. 08.24г. Основанието за отказ е неспазен срок за подаване на Заявлението съгл. чл. 8 ал. 1 т. 3 от Постановление № 206/23г на МС/с което се приема Наредбата/. След обжалване, предходната Заповед/и Заповедта за поправка на ОФГ/ е отменена с Решение № 10349/25.03.25г по д. № 10512/24г на АССГ, като Съдът приема, че органът е смесил правните норми от Постановлението и от Наредбата, респ. липсват мотиви за отказ. Заявлението е върнато на органа за ново произнасяне. Решението на АССГ е влязло в сила на 11.04.25г/не е обжалвано/, като преписката е постъпила при органа отново на 24.04.25г/видно от приложеното за послужване д. № 10512/24г/, а на 22.05.25г Кметът на СО е указал на Кмета на района да се произнесе съгласно делегираните му правомощия. Обж. Заповед е от 28.05.25г.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на делегираните му правомощия съгл. Заповед № СОА24-РД09-455/05.01.24г на Кмета на СО. Заповедта не е нищожна.

Заповедта е издадена в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. В този смисъл са изпълнени указанията на АССГ- посочено е правно основание от Наредбата/неспазен срок за депозиране на Заявлението/-

Съдът намира, че органът се е произнесъл при съществено нарушение на адм.производствените правила, което води и до мат.незаконосъобразност на Заповедта, по следните съображения:

1/ Не са изяснени относимите факти и обстоятелства/нарушение по чл.35 от АПК/, като е следвало Заявлението да се остави без движение и да се дадат указания на заявителката- да уточни за кои периоди претендира компенсации. Както бе посочено по-горе, в самото Заявление/л.44/ се претендират компенсации за м.08.24г и м.09.24г, а в мейла, с който се изпраща Заявлението/л.43/ се претендират компенсации за период м.07.24г и м.08.24г.

2/ Органът явно е приел за меродавен текста от мейла, като се е произнесъл относно периоди м.07.24г и м.08.24г. Този извод на органа е неправилен, доколкото меродавно е написаното в самото Заявление, а не в придружаващия го мейл. Все пак обаче органът е следвало да даде изрични указания - да се уточнят периодите, като се произнесе при яснота по този въпрос.

3/ След като меродавен е текста от Заявлението/при липса на изрично уточняване от заявителката/, изводът за неспазен срок се явява неправилен/няма как Заявление от 16.09.24г относно м.09.24г да е просрочено/.

4/ Ако все пак периодите са действително м.07.24г и м.08.24г, то подаването на Заявление след срока води не до отхвърляне на Заявлението по същество/както е сторено с обж. Заповед/, а с оставянето на Заявлението без разглеждане. Тогава при оспорване на акта за оставяне на Заявлението без разглеждане/по реда на чл.197 и сл. от АПК вр. чл. 56 ал.4 от АПК/, Съдът би преценил дали са съществували обективни обстоятелства за депозиране на Заявлението извън срока/както се пледира в самото Заявление/ и дали същото следва да се приема за просрочено.

Заповедта е проц. и мат.незаконосъобразна и следва да се отмени, като преписката се върне за ново произнасяне от органа, който на първо място следва да остави Заявлението без движение и да установи действителната воля на заявителката относно периодите за компенсация. Ако след уточнението органът прецени, че Заявлението е било подадено след регламентиран срок/и не признае наличието на основателни причини за пропускането му/, то същото следва да се остави без разглеждане и адм.производство да се прекрати по реда на чл.56 от АПК, без Заявлението да се разглежда по същество.

При този изход на спора, на жалбоподателката се дължат разноски в размер на 10лв дър.такса и 600лв договорен и внесен адв.хonorар/общо 610лв/.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 и чл.173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РТР25-РД56-144/28.05.25г на Кмета на район „Т.“-СО, по жалба вх.№ 13825/04.06.25г на В. П. П. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Кмета на район „Т.“-СО, за ново произнасяне по Заявление вх.№ РТР24-ОД-2/16.09.24г, съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение, **КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК** – 7мо дневен от

отстраняване на нередовностите по Заявлението.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на В. П. П. от [населено място] сумата от 610лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: